

СТАВУ ПРЕМІЙ
E
AL
W
M
P
премій в РУСЬКІЙ
WINNIPEG, MAN.
SOAPS Ltd.
ST.

х і всієї сторонники
соціалістів в найбільш
альний спосіб розбива
яди робітників. Вони
ють проти комуністич
обітників. Вони вико
рудну роботу Шайде
Ноского і передовсім
ося з ними на барика
потім вирівнаємо наші
и з буржуазією.

не можуть полагати
гарських жовнів для
ня тої відрізняючої ро
ї війська, головово фран
колоніальні мури
ська. Наші жовніри не
ротивлялися виконаво
подібних до тих, яких
но на наших мучениках,
хтови і Розі Люксем
А однак бачите з того,
їантські жовніри йдуть
ти те саме правитель
котрим еще кілька м
ому воювали. Але навіть
вінни потайки солідари
ся з нами і в той спосіб
нам владає ся еще пер
ти злочинним зусилля
ства. Розпущене
істичного світа посту
леко скорше, ніж моши
е виобразити, і маси ру
ся як морські філі.

вирівняння рахунку при
Тодуайте лише собі!
тько, 68 літний старець,
в до Комуністичної

Василів Воденічаров.

н позичає рос. контр
олюціонерам гроші.

ЕНГАГА. — Берлінська
сь "Фрайгайт" пише
оду американських бан
з Морганом на чолі і
ським правительством",
тнує на папері і має те
їй оскідок в Берліні, що
звичайні грошій. Морган
не сій групі російськ
акоціонерів суму 300 м
доларів, щоб вони мо
чаті офензиву проти
евиків і забрати Москву.

ЛЕНС
тепер покін
відносно ви
ШІ
КІ
БІ
підприємств
у і скору об
адресу:
MPION
MAN.

ДЕНТКІНІЯДА.

(Львівський "Вперед").

Денікін зняв Київ, Денікін зняв Конотопи, Денікін зняв більшовиків під Царицином, Денікін грозить Румунії за Бессарабію, Денікін загрозив Галичину, Денікін їде на Москву, Денікін видає манти, Денікін формує правительство в Києві, Денікін відбудує російську імперію і так без кінця день в день їде по світі слава про Денікіна. Пересічний читач європейської преси уявляє собі Денікіна якесь непереможним героєм, російським Богом, перед яким одні кланяються, а другі на його ім'я тремтять зі страху.

Хтож є той новітній Самсон і де його сила? Царський генерал Денікін нічим не визначився під час весняної війни. По вибуху революції в Росії утікає він перед революціонерами і властивим військом разом з Корніловим до підніжжя Кавказу і тут, користуючись гостинністю донських та кубанських козаків, організує малі відділи до боротьби з більшовиками. За часів німецького наїзду на Україну, входить в коншахти з німецькими генералами в Києві і бере поміч в грошах і мундштух від гетьмана Скоропадського, з яким до спілки при допомозі Німців задумує відвоювати Росію. Після розгрому Німеччини з'являються на східних берегах Чорного моря воєнні кораблі антант і Денікін стає відрядженим прихильником західних держав, які йому доставляють грошей, амуніції, озброєння, танків для боротьби з більшовиками. Денікін на глум з усіх усюдів на право і на ліво вербує війська для своєї армії, вербує кожного, хто попаде і де попаде. Ось один зразок вербування Денікіна:

На границі Румунії з Болгарією є містечко Тульча. Там задовго до розподілу військ, до якого Румунія спроваджує усіх Москалів і Українців, що живуть на території Румунії. В Тульчі є штаб армії Денікіна, який формує відряди до Новоросійська. Цей штаб намагався, щоб справити до Новоросійська і Українців, які поповнилися з полудневої української армії до Одеси, опинилися згодом, утікаючи перед більшовиками, в Румунії. Цей денікінський штаб в Тульчі зовсім не визнає назви Українець, а шеф цього штабу капітан Ангелов просто записував всіх Українців у добровольці. Коли вони протестували, то він відповів: "Добре, я вас випишу з книжки добровольців, а запису до списку дезертирів". Українського старшину Казимірова, що хотів внести протест проти такого поведіння денікінського штабу до румунської і французької команди, передано військовою поштою в суди в Тульчі і розстріляно. Прочих українських старшин около 100 людей узявено і держано через два дні в тюрмі без їди, поки вони не згодилися вступити до добровольчої армії.

Так отже добровільна армія Денікіна, з якої з початку насьмівалися більшовики, що в ній є більше генералів, полковників і офіцерів, чим рядових жовнів, зросла в посліднім часі до чверть мільона мужика. Ядро цієї армії становили досі донські і кубанські козаки, а служать в ній так Москалі як і Українці. Служать навіть більшовики, яких силою навіть втягнуто в її ряди. Цим толкують за численні бунти в армії Денікіна і перехід цілих формувань то на сторону більшовиків, то Українців. Що більшовики досі не розбили цей добровільний армії, не сталося з тої причини, що їх війська є заняті на інших фронтах, а денікінська армія є добре вивіреною через антанту. Взагалі Денікін і його армія є в руках антант, чим був Скоропадський в руках Німців. Без допомоги антант Денікін немислимий.

НЕЧУВАНІ НАСИЛЬСТВА ПОЛЯКІВ НАД УКРАЇНСЬКИМ НАСЕЛЕННЯМ.

Всі бараки і тюрми на області Польщі, в яких Арстро-Угорщина і Німеччина держали свої війська і в'язнів, переповнені інтернованими Українцями. Бараки біля Кракова, в Домбю, у Вадовіцях, Вісній (тюрма), в'язниці Шпюрна і Повязка біля Каліша, каземати Модліна, Івангороду і Варшави (на "Молотковській"), тюрми-цитаделі Берестя Литовського, в'язниці Томашова, Холму, Грубишева, Володави, Білої, Більської і Соколовської переповнені тисячами, або й десятками, карається вже третій арештованих Українців, полонених українських жовнів і всіх кінців Європи і Азії.

В Варшаві на "Молотковській" карається вже третій місяць багато інтернованих українських народних учителів з Волині, Полісся і Холмщини. Приміщено їх разом з в'язнями і з ними поводять ся ще гірше ніж з грабниками і злодіями. Відпорушників місії Червоного Хреста польської власті не допускають до розмови з ними нещасливими. В Варшаві на "Молотковській" і "Повязках" біля Каліша б'ють навіть вищих урядників нагайками, як се діється з інтернованим губернатором Полісся і Холмщини п. Олександром Скоропис-Йолтуховським і відпорушником українського міністерства п. Шелестом. А треба додати, що в бараках на "Повязках" біля Каліша є багато інтернованих українців вищих урядників з Берестя, Пінська, Володави, бо на Холмщині, Полісся і Полісся Поляки інтернували і арештували усіх інтелігентних Українців (понад 1200 людей!) і під сильною ескортою перевезли в польські в'язниці. Всі українські священики та учителі Полісся, Холмщини і Підлясся в польських тюрмах! Українські селяни, які не хотіли йти на руку польським лідерам і покласти під ноги в цитаделі Берестя-Литовського, в тюрмах Томашова, Холму, Грубишева, Володави, Білої, Більської і Соколовської і то за те тільки, що селяни не хотіли покинути православ'я і перейти на латинство. В цих арештах страшна нужда і тиф; люди гинуть від голоду і пошестий як мухи.

Підчас арештовування польськими жандармами і легіонерами робили ревізії, забираючи все публичне і приватне майно. І так в самих Бересті Литовському і околишніх Поляки забрали майна на 15.000.000 корон. Дня 12 лютого 1919 р. в Кобрині Поляки забрали касу з 450.000 карбованців, всі коні з возами, кілька самоходів, магазини, зброю, вагони, а українських урядників цього округу забрали до цитаделі в Модліні. Цікаве, що в Бересті Литовському не тільки польські жовніри, але також польські офіцери рабували приватне майно: корови, свині, гуси, провіант з крамничих, убрание, біле, а навіть документи і університетські свідоцтва! Як так далеко посунула ся благородність польських лицарів. Українців з Берестя Литовського інтерновано в більшій частині в Шпюрні, біля Каліша, в найстрашніших військових бараках і їм дають тільки раз на день смердючу зупу і кусень чорного, або кукурудзяного хліба. Шпюрно се польський Тагергоф, тільки багато страшніший. Дня 6 марта с. р. в п. Галицького голови холмського Ратушного Комітету, Поляки зрабували майна на 3.000.000 карбованців, у греко-католицького євєвєшиника М. Кіта навіть церковні речі. В міністерського урядовця Шелеста генерал Литовський сконфіскував державну касу, в якій було 200.000 карбованців.

Коли вже говорять ся про ген. Литовського, то треба сказати, що він порабував всі українські культурні пам'ятки. На його приказ польські жовніри забрали з церков і мона-

ГОЛОДРАНЕЦЬ.

Житє в роскоші й теплі мене гнобить, А притулок мій — де ніч Лиш захопить.

Про багатство, гроші, славу Не журю ся, А як з горем повстрічаюся, Я сьмію ся.

Мені горе та біда — Що родина... Іх в житю я зустрічаю Що година.

А як часом прийде лихо — Захворію... Ну, тоді вже, добре знаю — Одублю...

І за мною ніхто в сьвітї Не заплаче; Дехто скаже лиш, що згинув По собаче.

А поки що живий, дужий, Геть з журбою... Прийде час той, що покину Я з бідою.

Так живу я день за днем І не турбуюсь: Хлібом-голодом на сьвітї Лиш годуюсь.

І на гроші я не трачу Свої сили, За що люди й голодранцем Охрестили.

Ярема Лірик.

ПЕРЕСЛІДУВАНЕ РОБІТНИЧОГО РУХУ В ЮГО-СЛАВІ.

Кілька місяців тому назад Комуністична Партія в Югославії (нова держава утворена з Сербії, Чорногорії і славянських частин старої австро-угорської монархії, таких як Боснія і Герцеговина) почала активну кампанію. Як подає міланський кореспондент лондонської газети "Дейлі Телеграф", котрого еще не посаджено о більшовизм, вони (комуністи) "звербували велике число робітників і заснували численні "червоні газети" — він згадує про вісім. "Сі газети" були ясно писані, щоб приподобити ся робітникам і вони стали популярними серед великого числа робітників.

Однак правительством підприймаю "острі кроки", робітничі організації в Сараєво зістали розв'язані, робітничий будинок занято війською, а чотири провідники комуністичної групи зістали арештовані. В Спаріято провідники комуністичної секції зістали перше арештовані а потім перевезено їх до твердині в Герцеговині. Інші арештовані переведено в Есєкку, Моставі, Лійбаку, Білгороді і Чабаді. В Аграмі (Загребі) "переведено" до дальшій арештовані, включаючи редакторів газети "Ясіна Гейза", "Зелетіца" і "Плямен". Сі газети заборонено, як також заборонено газету "Раднік" в Цетинії. Знову до недавнього нового турта в'язнів були включені генеральний секретар Комуністичної Партії і професор Мавкопич, редактор "Робітничого Журнала" в Білгороді. (Вест. Лейбор Нюс.)

ВСЬОГО ОДИН МІСЯЦЬ ЧАСУ!

ДУЖЕ ВАЖНЕ ДЛЯ ЧИТАЧІВ "УКР. РОБ. ВІСТІ". Багато з укр. робітників і фермерів до нині ще не мають книжки

ЕВОЛЮЦІЯ В ОБРАЗКАХ.

Ся книжка ділиться на 6 частин, а то:

1. Прості приклади.
2. Астрономія.
3. Геологія.
4. Зоологія.
5. Матра а людий.
6. Нарис про еволюції.

В ній містяться ся наука ЧАРЛЕСА ДАРВИНА. — Є в ній 193 ОБРАЗКИ, що пояснюють кожду сторінку.

Заказувати за сею книжкою не треба, бо вона сама говорить про її велике значіння для кождого робітника і фермера. Вона добра вишита до старого краю своїми близькими і знайомими. Почтовий уряд дозволить на висилку книжок до Галичини і Буковини. Також можна книжки реєструвати. Ми також можемо вислати книжку впрод до старого краю на подану нам адресу; але на таку пересилку треба додати 15 центів. — Ми радимо не зволікати з замовленням сї книжки, бо час короткий і наклад великий, а сейчас прислати замовлення і 1 доларя грошми і 2 шук. марками на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA 516 QUEEN ST. W. — TORONTO, ONT.

401 Selkirk Ave., Phone St. John 1772 Winnipeg, Man.
ОФІС І МЕДИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ
під управою добре знаного загалоу
Д-РА КАЛІЧМАНА
котрий доповняє своє знанє в славних клініках в Нью Йорку, спеціально на хороби венеричні, мочово-полові і сирні, а тепер повернувся назад до Вінніпегу.
З собою привіз випробовані машини до лічення скріпних хороб, прищів і викидів по лиці і тілі, випадане волосся і т. д.
Ліченє сифіліса послідною методою "салварсена", котра лічить скоро і успішно. Всікі ліченя відбувають ся головню під його особистим доглядом. Лічить вського рода застарілі хороби, слабости жіночі і діточі.
Пишіть по медицині і лікарську пораду на нову адресу:
Dr. G. KALICHMAN
401 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.
Тел.: Ст. Джан 1772. Тел. рез.: Ст. Джан 242
УВАЖАЙТЕ ДОБРЕ НА НОВУ АДРЕСУ!

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

Покійний Товариш Тимофій Корейчук.

В кількох словах хочу поділитися з усіми укр. робітниками і прихильниками класової боротьби сумною вісткою про смерть незабутнього нам товариша Тимофія Корейчука, котра постигла його недавно в кемпі військово-плінних в Вернон, Б. К.

Покійний еще від молодого віку вів боротьбу з політичною реакційною класкою на Буковині, головню в кімчанецькій ювоті, за що ненавиділи його всі назадишні елементи, але за те любили його і шанували бідні селяни та робітники. При тисненні нуждою і австрійською деспотичною системою, покійний не зважаючи на своє слабе здоров'я, виїхав перед війною до "країни свободи" — Канади. Знаючи свій обов'язок свідомого робітника, покійний зі вступом на канадську землю кинув ся з великим запалом в боротьбу за визволення працюючої класи. Як добрий бекідник, про що знають майже всі укр. робітники по цій Канаді, покійний все мав енергію до поширювання свідомости серед укр. робітників в Канаді. Через цілий час свого життя на канадській землі покійний брав живу участь в партійних русі (у. с. д.); 1915 року він їздив по західних провінціях Канади як організатор У. С. Д. П. і здобув собі тоді повагу і признанє за свою щирю працю від усіх укр. робітників-майнерів західної Канади. Коли через воєнний час вся партійна агітація мусіла припинити ся, покійний, прибитий недостатками і зі слабим здоров'ям виїхав на Схід, до Оттави, де замість сидіти спокійно, як хворому, пристало, він давав через кілька місяців відчити та

заохочував до читаня і думаня всіх укр. робітників, з котрими лише стрічав ся. Потім переніс ся покійний з Оттави до Веленд, де організував вечірню школу для укр. робітників в кемпі військово-плінних в Вернон, Б. К. Там він по короткім часі помер.

Помер він, та дух його не вмер. Він живе в кождім свідомім робітничові і буде жити. Тов. Т. Корейчук помер як мученик-герой, котрий помімо недостатків і хворого здоров'я, перерів ціле своє житє в боротьбі за визволення попрацюючої людю.

Покійний походив з Кічмана на Буковині і числився заледви повер' 40 літ жити.

Спи в мирі, мученику! Той запал до борби, котрий ти вщенив в серця укр. робітників, остане там на завжди. І як прийде хвиля, коли робітники цілого світа злучені разом віднесуть побіду і згадають за своїх упавших борців-героїв, тоді вони згадають і за Тебе.

Земля Тобі пером!

В. Едмондсон, Алта.